BEDAVA
AŞK, HEYECAN ve MACERA DOLU 16 SAYFA
ÇİZGİ ÖYKÜ EKİ VERİYORUZ
● ZIPIR'la birlikte mutlaka bedava isteyin...

SON ZIPIR

ENFLASYONA MEYDAN OKUYAN TEK MİZAH DERGİSİ

FİYATI: 50 BİN TL.
27 Haziran- 4 Temmuz 1997
CUMA
YIL: 1 SAYI: 15

VANDAL...

Yaz-Çiz
Hakan TURPÇU

SON ZIPIR'dan

BİRAZ GEYİK YAPALIM !..

Okullar kapandı. Üniversite sınavları da yapıldı. O halde sizlerle biraz dertleşebiliriz. Bu hafta siz okurlarımızın durum vaziyetini şöyle bir ele alalım dedik.

Önce şu Çiçeği Burnunda Zıpırlar sayfasından söz edelim.

Efendim, aranızdan bazı arkadaşlarınız devamlı şikayet halinde... Hayatlarından hiç memnun değiller. Yani ağzımızla kuş tutsak bu arkadaşlara yaranamıyoruz.

Örneğin, bir karikatür gönderiyor, hemen o hafta yayınlanmasını istiyor. Hele bir iki hafta yayınlanmayınca hemen faksları döşenip, "Bir daha göndermiycem falan" diye canını yiyeyim ayaklarına yatıyo...

Oysa biz bu hikayeyi en az yüz kere yazdık. Karikatürleri sıraya koyup yayınlıyoruz, bu nedenle biraz gecikebilir, dedik. Ama kime söylüyoruz!..

Evet, anlıyıyoruz eserinizi dergide hemen görmek istiyorsunuz ama bu mümkün değil.

Bir gün gelin görün, burada çuvallar dolusu karikatür var. Bunları elimize geçer geçmez hemen yayınlasak ZIPIR'ın 100 sayfa falan olması gerekir.

Ama biz yine de böyle heyecanlı arkadaşlara kıyak çekmeye çalışıyoruz...

Neyse efendim, ilerde bu sorunların hepsi düzelecek...

Gelelim, yarışma mevzusuna...

Yarışmaya gönderdiğiniz karikatür ve öyküleri titizlikle inceliyoruz. Kiminin çizgisi iyi, esprisi fena oluyor. Kiminin de esprisi iyi, çizgisi acemi oluyor.

Ama biz bunları yarışmaya dahil ediyoruz.

Amaaa, öyleleri var ki, hem çizgi hem de espri istiyor. Bu durumdaki karikatürleri Çiçeği Burnunda Zıpırlara koyuyoruz ki, biraz pişsinler!.. Haklı değil miyiz? Öbür arkadaşlara ayıp olmaz mı?

Sanırız, bu konuyu da hallettik...

Gelelim bazı eleştirilerinize... Haklı olarak dergideki bazı yazı ve karikatürleri, köşeleri beğenmediğinizi belirtiyorsunuz. Sizlerin eleştirileri bizim için önemlidir, teşekkür ederiz.

Hatalarımızı uyarılarınız doğrultusunda gidermeye çalışıyoruz.

Fakat bazı eleştiriler var ki, düzeysiz kaçıyor. Tehdit kokuyor!.. Ayıp oluyor!

Biz burda eğlenceli bir iş yapıyoruz. Gözden kaçan şeyler olabilir.

Eleştirirsiniz, dikkate alırız. Ama böyle emir verir gibi, "Bi daha yapma" falan denilince, biz de gülüp geçiyoruz!

Biraz neşeli olun, hayatı gırgıra alın canım. Ne kadar da ciddisiniz, ne kadar asıl suratlısınız, ne kadar karamsarsınız...

Eğlenmenize bakın yahu...

Zaten havalar sıcak, bir de ciddiyet binince iyice daral gelir insana...

Hem biz burda, vatan millet aşkına dergi çıkarmıyoruz. Dava dergisi değil bu! Biz dalgamıza bakıyoruz, zıpırlık yapıyoruz.

Nedir yani...

Hadi haftaya görüşelim. Eleştirilerinizi bekliyoruz ha, ona göre...Kızdık falan sanmayın, eleştirmeye devam edin.

Hadi öptük!..

BİR ÖYKÜ

ÇIK ALLAH ÇIK

Zeynep Hanım, birinci katın sahanlığına vardıklarında durdu: Soluk soluğa, çıkıştı: "Ne oluyorsun Rıza? Basamaklar tesbih tanesi mi ki her basamakta "çık Allah çık!" diye söyleniyorsun?" Rıza Bey öfkeli öfkeli ikinci katın merdivenine yürürken söylendi:

"Hangi akılsız hangi deli şu gecenin yarısında, hem de gecenin yarısını bir saat geçe bizim katta ta beşinci katta asansörün kapısını açık bırakır? Kim bizi böyle perişan eden? Gecenin bu saatinde beş kat merdiven çıkılır mı?"

Zeynep Hanım baktı ki Rıza Bey çok öfkeli, aşağıdan aldı:

"Çok haklısın Rızacığım kapıcımız Nuh efendi de ölü uykusuna yatmış. Zilini çaldık çaldık uyandıramadık. Çıkıp şu asansörü aşağıya indiriverseydik."

"Adam haklı günün yirmi dört saati bizim için koşacak değil ya."

"Rıza sen kapı karşı komşumuz Lütfullah Efendinin hatırını yıkmayacaktın. Bak şimdi işimiz düştü.

"Niye yıkmışım hatırını Lütfullah Efendinin. Geçen cuma günü buyur Rıza Bey bizim camiye gidelim dedi gitmedin. Eğer aramız iyi olsaydı ziline basar rica eder asansörün kapısını kapattırdık ki aşağı gelsin."

Sahanlıkları aydınlatan ışıkların düğmesine basarken Rıza Bey kestirdi attı:

"Ben namaz kılacaksam evimde kılarım! Hem cami nerden onun camisi olurmuş."

Bir kat daha çıktıklarında her kattaki üç dairenin de kapıları önündeki yığın yığın ayakkabıların farkına vardılar. Rıza Bey "Maşallah hanım bu gece bizim bütün komşularımızda konuklar var.bAyakkabılarını da çıkarıp dışına bırakmışlar" dedi.

Dördüncü katın sahanlığına geldiklerinde merdivenin basamağına oturdular. Hayretle her kapının arkasından gelen seslere kulak vermeye başladılar. Birinci kattan ta apartmanın çatısına değin ortalığı bir uğultu bir inleme dalga ilahi sesleri almıştı. Rıza Bey, şaşkınlık içinde ayakları ayakkabılara takılarak kapıdan kapıya koşuyor, içerdeki seslere kulak veriyordu. Kulağını kapılara yapıştırıyordu. Sonunda biraz kendisini toparlayıp merdivenin başında dikilen karısının yanına geldi:

"Yürü Hanım bir an önce evimize çıkalım bizim bu binada bir şeyler oluyor" diye söylendi. Karısının elini tutup acele acele soluk soluğa basamakları çıkmaya başladı. Zeynep Hanım da çok korkmuştu. Yorgunluktan bitmişler kan ter içinde beşinci kattaki dairelerinin kapısına gelmişlerdi. Güç bela kapılarını açtı Rıza Bey. Tam içeriye girip kapıyı kapatıyorlardı ki bütün bina temelinden yıkılacakmış gibi sallandı. Ta birinci kattan beşinci kata değin bütün dairelerin kapıları açıldı. Ortalığı bir insan selidir aldı ama çok sessizdiler. Tek sıralar halinde ellerinde mumlar, merdiveni inip çıkmaya başladılar. Sonra birdenbire en aşağıdan en yukarıya değin ortalığı bir "HU" sesi kapladı. Belki iki yüz kişi birden merdivenlerde sahanlıklarda kendilerinden geçmiş mumları kaldırarak bağrışmaya başladılar. "HU" "HU" Yediler Kırklar hu bağırışanlar basbayağı yalın ayak başı kabaktı. Hepsi kendinden geçmiş tek sıralar halinde merdivenlerde koşuşuyor. "HU" çekiyorlardı. Işıklar sönmüştü ama kimse farkında değildi mumlar ortalığı zaten aydınlatıyordu. Beşinci kattaki Rıza Beyin komşusu Lütfullah Efendi'nin kapısından huruç edip meydan-ı hamiyete atılanların arasında kapıcı Nuh Efendiyle birlikte karısı da vardı. Bu görüntü karşısında Rıza Bey'le Zeynep Hanım, ne diyeceklerini ne yapacaklarını bilemediler. Evlerinin kapısının önünde dikildiler. Bir türlü içeriye giremiyorlardı. Merdivenlerdeki sahanlıklardaki kalabalık düzenli olarak ilahiler söylemeye başladı. Sonra da

"Dinsizlere ölüm zındıklara ölüm HU!" diye bağrışmaya başladılar.

Zeynep hanım korkudan öfkeden eli ayağı titreyerek,

"Rıza bunlar miting mi yapıyorlar? Yoksa

Devamı 6. sayfada

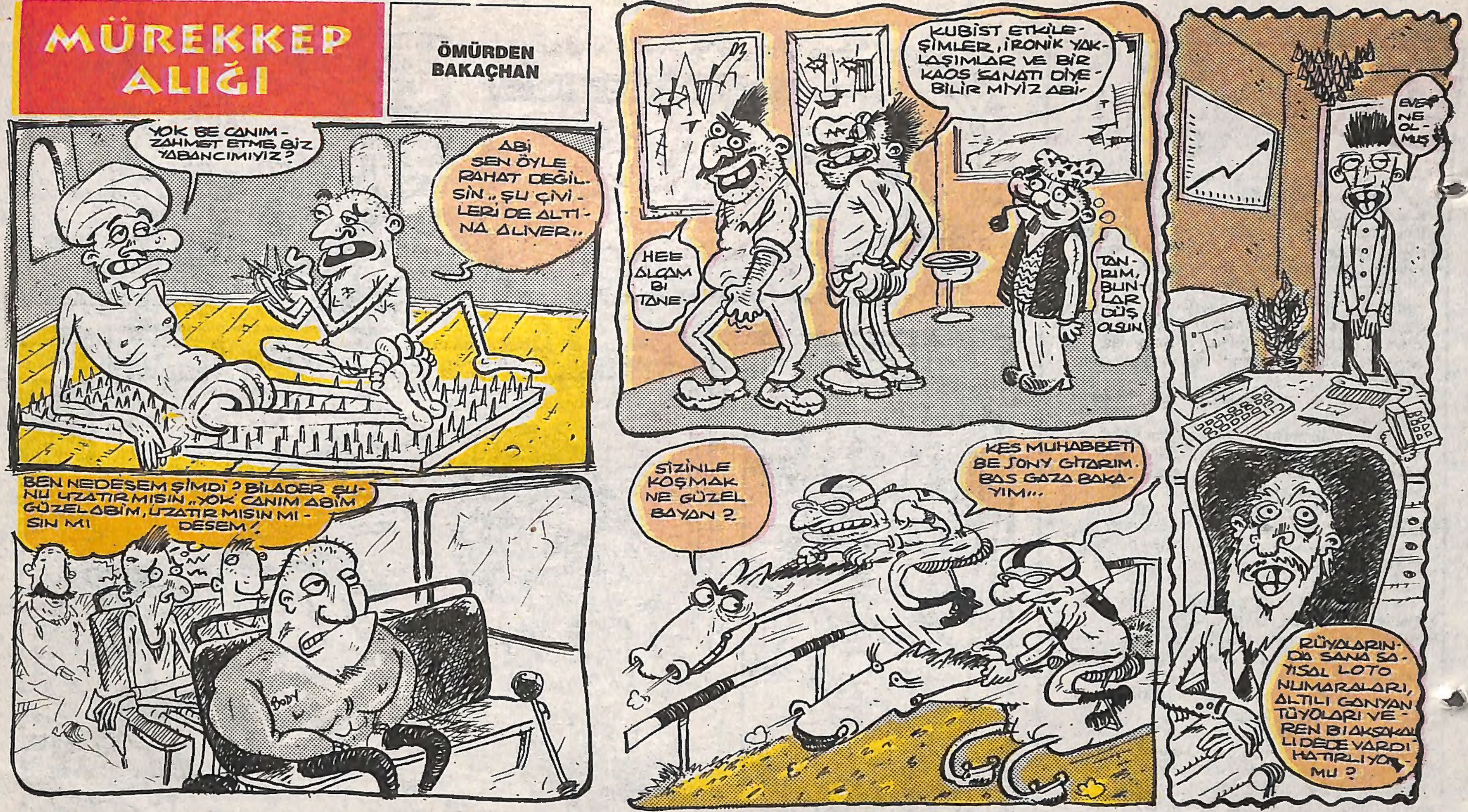

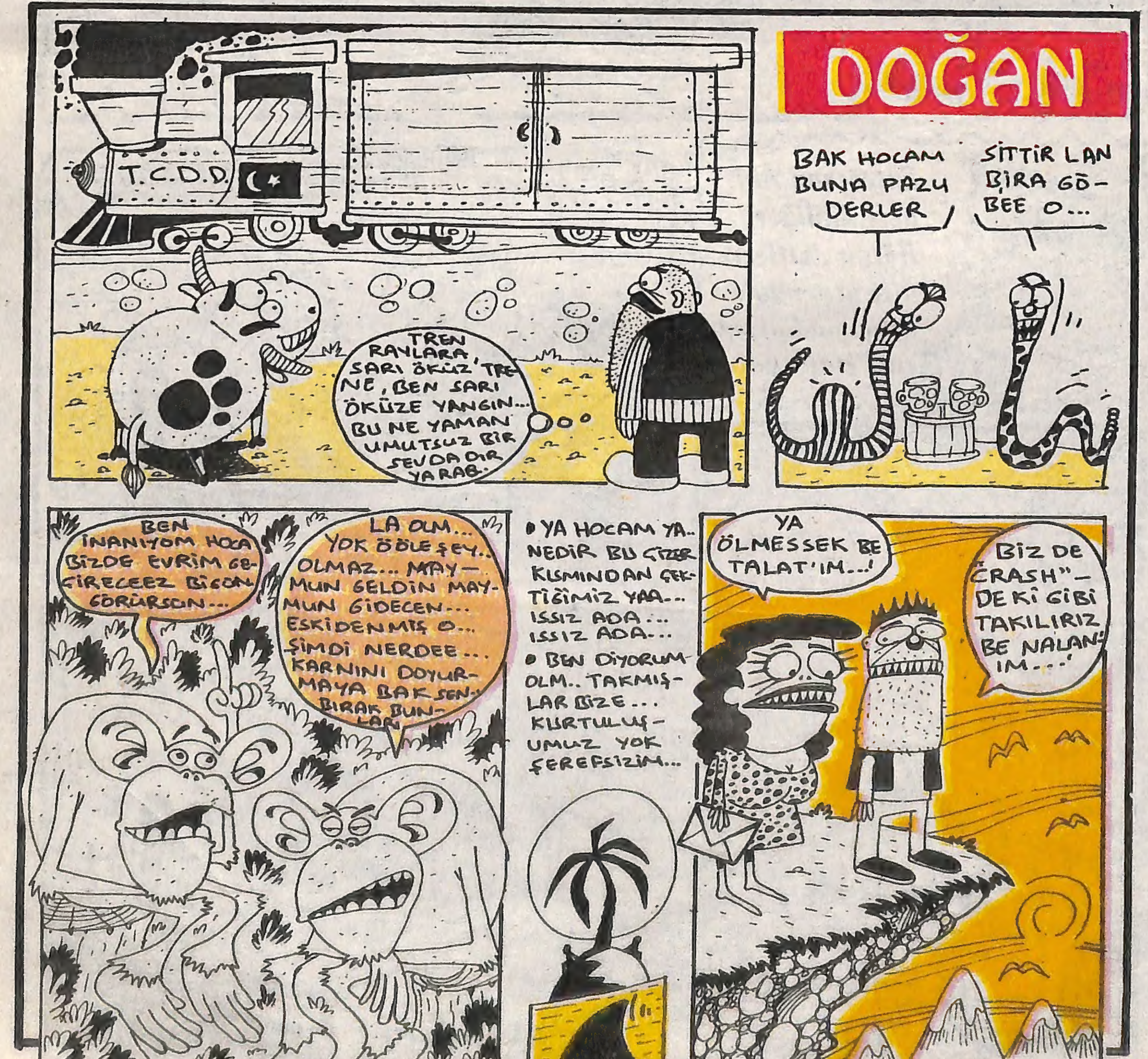

BİR ÖYKÜ

ÇIK ALLAH ÇIK

gösteri yürüyüşü mü?" diye mırıldandı. Rıza Beyse, bu karanlığın içinde bile belli olan mosmor kesilmiş yüzü ile kapının kenarına tutunmuş zor ayakta duruyordu.

Sonra birden kendisini toparladı. Ev sahipleri konuklar,

"Zındıklara HU?" diye bağırdıkça merdivenin başına dikilip,

"Gassaray Gassaray Cimbombom? Gassaray Gassaray CİM BOM BOM!" diye bağırmaya başladı. Ne var ki kalabalık ona bakmadı bile. O bağırdıkça duymazdan geldi. Belki de vecd içindeki erbabı tarikat, Rıza Beyi duymuyordu bile.

Zeynep hanım, Rıza Beyi içeriye çekmeye uğraştıkça Rıza Bey, "Şampiyon Cimbom seni sevmeyen ölsüün" diye naralar atıyordu.

Bir süre tarikat erbabının ardından bağırdı durdu. Sonra tıkandı.

Beş kat merdivenden sonra ciğerinde kalan birkaç soluk nefesi de bağırarak tüketmişti.

Karısı Rıza Beyi güç bela içeri aldı. Kapıyı kapayıp, ışıkları yaktı. Kendilerini salondaki koltuğa bıraktılar. Bir süre konuşmadılar.

Rıza Bey iyice yatıştıktan sonra kalktı kapıya yürüdü karısı,

"Aman çıkma artık dışarıya" dediyse de dinletemedi.

Kapıyı açtığında ortalık sessizdi. Herkes evlere girmişti. Merdivenler karanlıktı. Gözlerinde hain bir pırıltı belirmişti. Kapıdan yarı beline kadar sarkıp ellerini ağzına götürdü "HUU" diye bağırdı. Merdiven boşluğunda yankılanan sese hemen cevaplar yağdı.

Alt katlardaki kapılar birer birer açılıp "HU" sesleri gelmeye başladı.

Rıza Bey erbab-ı tarikatı yine galeyana getirmişti. Sonra bir kez daha olanca gücüyle "Cim bommm bommm" diye haykırdı.

Sonra kapıyı hızlı çarpıp kapadı. Kendisine bu yaşta beş kat merdiven çıkarttıran kapıcı Lütfullah Efendiyle yarın hesaplaşacaktı.

BİTTİ

TURİZM SEZONU AÇILDI...
AH ANAM... GARIBİM!.. TURİST KIZ, TERS DÖNMÜŞ... YARDIM EDELİM ŞUNA!..
HELP! HELP!
N'APIYIM ABİ YURTLARDA YER BULAMADIM, BÖYLE İDARE EDİYORUM!..
HOYDA HE HEYT...
ESKİDEN TURİSTLERİ DAVUL ZURNAYLA FALAN KARŞILARLARDI...
YA HANIM, ADAM İSTANBUL'DAN BERİ PEŞİMİZDE!.. BİRŞEYLER ALSAK MI ACABA?..
LOKUM
ALASKA
OH... ŞÖN... ŞÖN.. OOH... ŞÖÖN...
BU DEKORLARLA ARAKLIYAMIYCAĞIM TURİZ KARISI YOKTUR...
TÜRKİŞ TECAVÜZCÜ TÜRKİŞ!..
TÜRKİŞ ETEK MADAM!..
TÜRKİŞ FES MADAM!..

AMİGO HÜLYA'nın MACERALARI...

MESAJ PANOSU

Akşamüstü ŞOKa uğradım biraz geciktim. Leyla ORMANCI

Bursalı güzel Burcu seni hiç unutmadım ki. CEMİL

Ağlarsa ANIm ağlar. Firuze ALPAGOT

ÜNAL, biraz da sen doldurmaya çalışsaydın olmaz mıydı MURAT

Dilek, ara tatil sadece sana yaradı hayırsız. BELMA

Panoya mesaj yollama adresi: Posta Kutusu 727 Sirkeci-İST.

ÖYKÜ

Otobüs hınca hınç doluydu. Korid
da vardı. Kent dışındaydık ve g
cular sessiz ve rahattı. Bir ben r
tırıyordu. Hem de acı acı sıkıştırıyordu
mıştı. Koltuğumda yekiniyor, ona karşı
dum. Vücuduma ateşlerasmıştı. Göz
dum kasılıyor dudaklarım kuruyordu. O
kıştırıyordu. O beni sıkıştırdıkça ben de
kızımı sıkıştırıyordum. Daralan küçük N

-Daraldım baba. diye feryadı basır

-Ne daraldın mı sırası mıydı şimd
tım. Fırsattı bu kaçırır mıyım?

Çocuk aptal aptal yüzüme bakara
le:

-Ama baba diyebildi.

-Sus konuşma zamanı mıydı şimdi

Küçük kızım suratı şaşkın şaşkın b
dir dışarıyı seyreden eşim sonunda ilgil

-Ne var Cemil? ne diyor?

-Ne diyecek daraldım diyor diye kız

Çocuk iyiden iyiye bönleşmişti. Kı
Bir annesine bir bana bakıyordu eşim.

-Ama evladım. Otobüs bu durur mu

-Ben sevinçle ve ısrarla:

-Durur durur ihtiyaç bu. Zamanı me
nihayet çocuk bu diyebildim. Yine sıkış
ağrılıydı. Zorlanıyordum. Terde basmıştı
tıya benzer bir sesle Nadide'ye

-Büyük mü? Küçük mü? diye
sordu.

Ben hemen

-Büyük büyük diye atıldım.

Nadide şakındı. Olan bitene
bir anlam arıyordu.

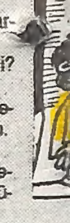

Koridordaki ördek yocular-
dan biri:

-Bir aksilik mi var beyefendi?
diye durumla ilgilendi.

-Var ya hem ne aksilik böyle-
si düşman başına diye yakındım.

-Eşim:

-Kakan mı var yavrum? diye-
rek sıkıştırınca kızım büzük bü-
zük:

-Hayır yok anne dedi.

Ben öfkelendim. Hem nasıl öfkelendi
var işte. Hem nasıl var. Çocuk aptal aptal

-Sen benden iyi mi bilirsin? diye altt

Bizim gürültülerimizi eylemlerimizi d
dikizleyen şoför arada bir başını sallıyord

Bu arada, kıvırcık başlı genç yolcu:

Kaptan Bey diye bağırdı. Otobüs m

-Hop abi bi durum mu var diye ka
Eşim nazik ve şaşkın:

-Var ya diye mırıldandı.

Şoför aldırışsız otobüsü kullanıyor
koltukların birinde oturan süslü hanım eş

-Çocuk rahatsız falan mı hanımefe
Eşim:

-Hiç rahatsızlığı falan da yoktu ama
ben atıldım.

-Rahatsız rahatsız hem nasıl rahatsı
rurken diye yana sarkarak konuştum.

Şoför bey mümkünse tabii. Çocuk b
dursanız diye nazik nazik konuştum.

Şoför hiç ses etmeden otobüsü sağ
sevinçle:

-Hadi kızım. Toparlan da inelim deyi
ve öfkeli:

-Ama baba yok ki diye itarez etti.

Ben: Var var kızım. Sen benden iyi m
teledim. Kızmıştım. Kaşlarımı çattım. Ç
berce indik. Uygun bir yer aramak için
uzaklaşmıştık. Nadide arkada kalmıştı. O
yoktu ki. Uygun bir yer bulunca hemen o
larım buruyordu. Ama yine de rahatlan

CİCİ BERRİN'in mac

...ocuk bu daralır

...ördek yolcular
...rarıyordu. Yol-
...eğildim. Sıkış-
...n ra... kaç-
...naya çalışıyor-
... yanıyor vücu-
...sıkıştırdıkça sı-
...ağımdaki küçük
...e:

...e acı acı çıkış-

...amaklı bir ses-

...e çıkıştım.
...rken uzun süre-
...i.

...n.
...rmızı kesilmişti.

...ç? deyince,

...ı mı olur? Hem
...yordu. Acılı ve
...telik. Eşim, fısıl-

...n. Ne demek yok
...yüzüme bakınca:
...n aldım.
...rmadan aynadan
...ı.

...avini:
...a kaba seslendi.

...u. Aynı hizadaki
...me eğilerek:
...di. diye ilgilendi.

... diye yanıtlayınca

... yoksa durup du-

... uygun bir yerde

...arken Nadide'ye

...ce kızım mahçup

...i bilirsin? diye üs-
...cuk korktu bera-
...peyce otobüsten
...tak ona ihtiyacım
...urdum. Bağırsak-
...ıştım. Nerdeyse.

Gecikmiştim. Kızım durmadan.

-Hadi baba çabuk ol diyerek acele ediyordu. Ben ise ses etmiyordum. Rahattım. Bir kez otobüsten inmiştik. Beklerlerdi: Ama koma durmadan ötüyordu. Kızım telaşlı bense rahattım. İyimi bitirince:

-Hadi kızım sende otur dedim. Ama baba yok ki. Yolculuk bu ne olur ne olmaz. Sen yine de otur kızım diye üsteledim. Ne süredir yoldaydık bilmiyorum koridor lambaları sönüktü. Bir sessizlik almış yürümüştü. Uzaklarda arada bir yıldızlara benzeyen ışıklar görünüyordu. Bunlar çok uzağından yol aldığımız yerleşim bölgeleriydi. Küçük Nadide ise elleriyle ön koltuğa sıkı sıkı sarılmış bazen far aydınlığında yolu izliyor, bazen de beni aşağılarcasına kaçamak kaçamak beni süzüyordu. Neşesizliği üstündeydi. Bense aldırışsızdım. Koltuğuma pek rahat gömülmüş gitmiştim. Tam bu sırada küçük Nadide annesinin kulağına,

-Tuvaletim var anne diye fısıldadı. Eşim şaşkın ve telaşlı.

-Ne yine mi diye çığlık attı. Çocuk küskünleşti. Uyumayan yolcular çığlıkla ilgilendiler. Aklına getirme unutursun diye uyanda bulundu annesi, çocuk zor durumdaydı. Mahçup telaşlı ve ağamaklı.

-Ben sana demedim ki kızım? Yolculuk bu yolda ona buna olur olmaz yerlerde bu otobüs durmaz diye. Uyumayan ya da gürültülere uyanan bazı yolcular alçak sesle birbirleriyle konuşuyorlardı. -Yine ne var? Ne olmuş?

-Ne olacak yine aynı çocuk yine aynı dert.

Ne derdi.

-Tuvalet derdi.

-Belediye otobüsü'mü bu her istenilen yerde dursun. Darda kalan küçük Nadide yardım istercesine bana döndü.

Bir o çaresiz ve güç durumda değildi. Ben de aynı durumdaydım. İkinci kez aynı istekle nasıl otobüsün durmasını isteyebilirdim?

Küçük Nadide, dudaklarını koparırcasına ısırıyor içini çekiyordu. Arkalardan gelip başucumuza dikilen genç muavini görünce sevindim ama o:

-Naylon mu itediniz abi deyince şaşırdım. Şaşkınlık ve acele ile

-Hayır çocuk daralmış da dedim. Muavin aldırışsız yüzünü buruşturdu.

-Oğlakçı'ya dek sabretsin abi. Geldik geliyoruz orada yirim dakiak mola vereceğiz.

Çocuk sıkışık durumdaydı. Mahçup telaşlı ve yalvarırcasına "baba" dedi.

-Sabret birazkızım. Az kalmış. Oğlakçı mıdır nedir orada çişini yaparsın demekten başka elimden birşey gelmedi.

Çok uzaklarda ışıklar panldıyordu. Oğlakçı'nın elektrikleri olabilirdi.

-Bak göründü az kaldı kızım diye çocuğu sevindirmek istedim. Çocuk küskün küskün yüzüme baktı.

Gerilmiş vücudu biraz gevşedi.

Ağlarcasına,

-Baba diye bağırdı.

-Ne var kızım?

İşedim baba diyerek ağlamaya başladı. Şaşırdım. Birazdan eşim uyanarak yerinden doğrulup "Nee işemiş mi? Ay nooluyo bu çocuğa bugün" diye bağırdı.

Uyumayan ya da gürültülerimize uyanan bazı yolcular sesli sesli gülüyorlardı.

-Eşim kendi kendine,

-Yemin olmasın ama söz olsun. Bundan böyle çocukla yolculuk yapmam diye söylendi.

Görünen ışıklara yaklaşmıştık. Oğlakçı'ya vardığımızda ilk işim tuvalete gitmek olacaktı.

BİTTİ

ABDURAHMAN

Celal ACARKAN

PAMUK HEMŞİRELER

Yasemin BAŞOĞLU

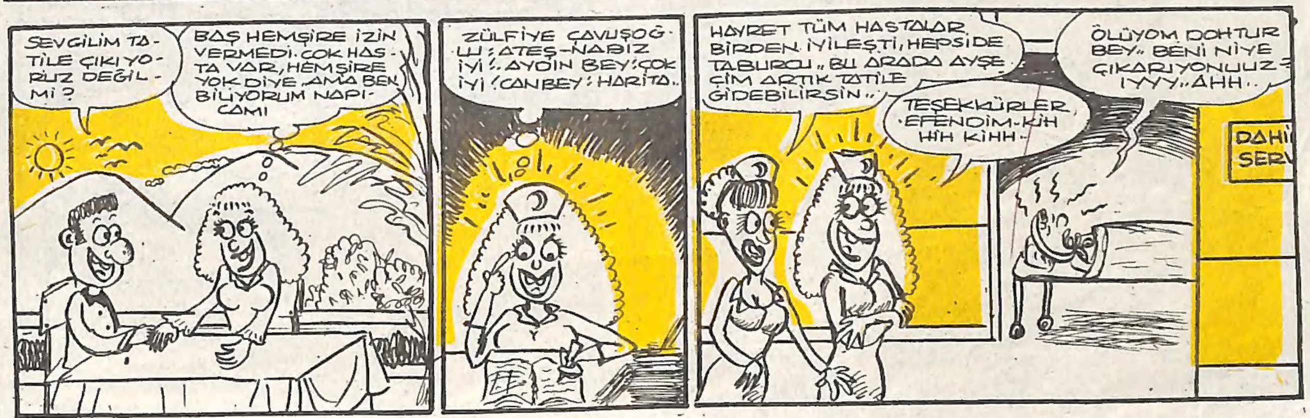

MENKUL DEĞERLER

Seyfi ŞAHİN

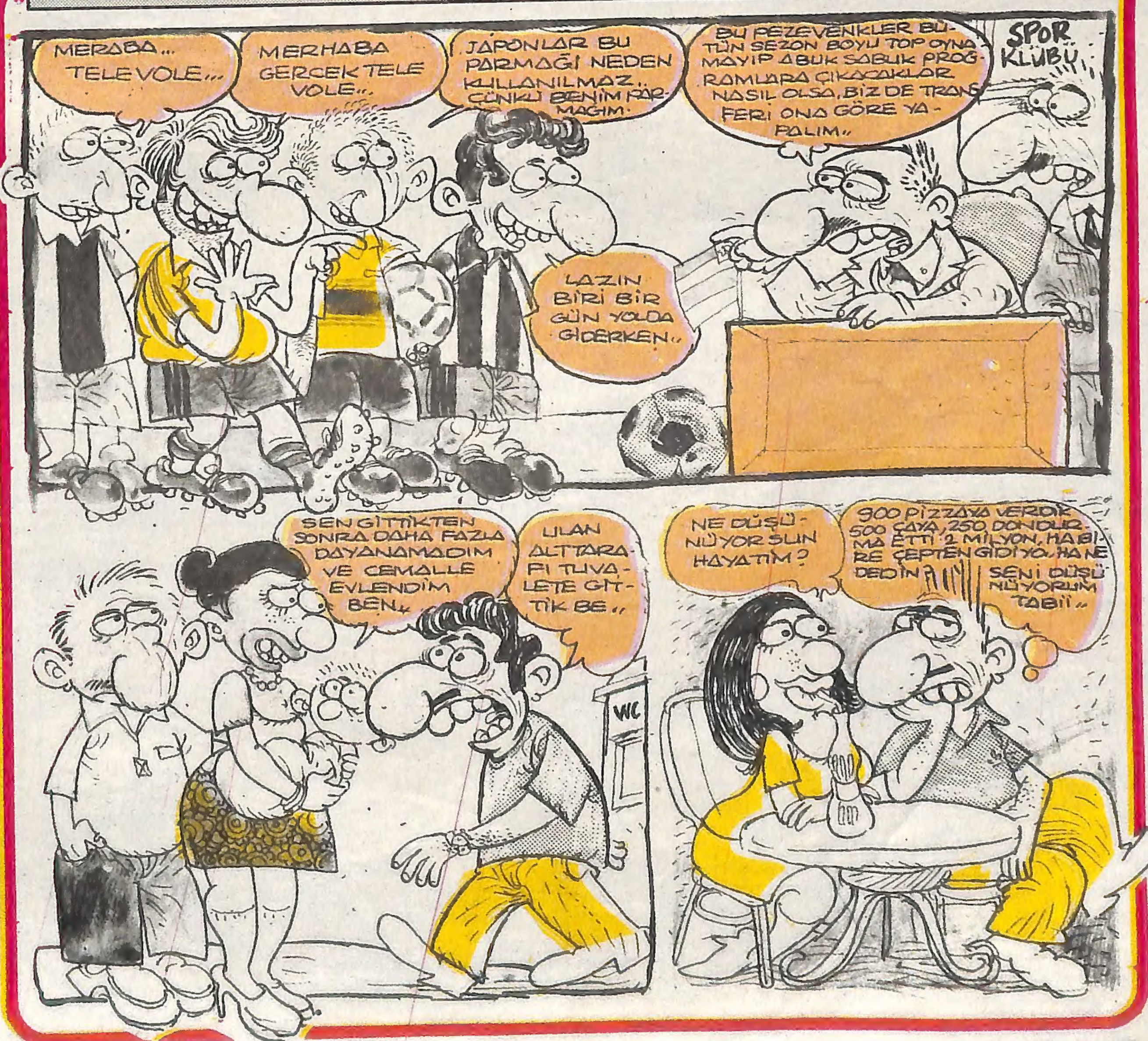

...eraları...

İLHAM PERİSİ

Çizen: BÜLENT

DEVAMI HAFTAYA

TOMBİK

SEM ŞEKER

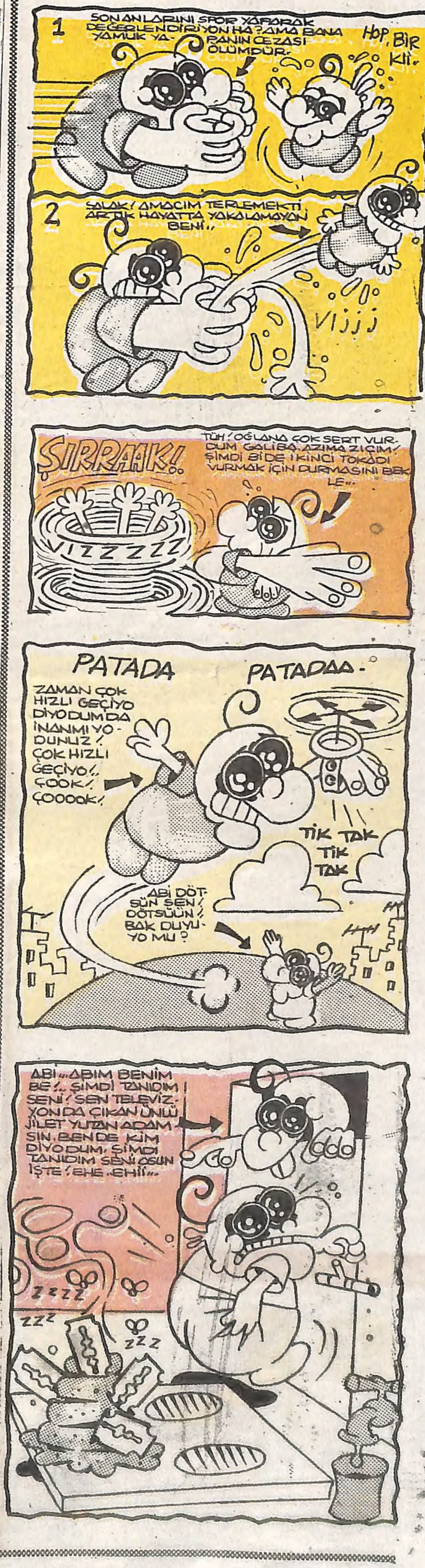

Kaçıkçorap Lisesi

Özet:
OKULUN MÜDİRESİ ROKSAN ACICIK UÇUKTUR... YENİ GELEN BEŞ KIZ ÖĞRENCİ BİRİNCİ SINIFLARDAN Bİ UFAKLIK İLE TANIŞIRLAR.... UFAKLIK KIZLARA ERKEK ARKADAŞLARINI TANIŞTIRMAK İSTEMEKTEDİR.

- DEVAMI HAFTAYA -

Ekonomik sıkıntıların yol açtığı ruh HASTALIKLARINI TANIYALIM?

MEGALOMANİ:

Latince'de "Mega" büyük anlamına "Lo" lan anlamına "Mani" de para anlamına gelmekte. Bu hastalığa yakalananlar en büyük benim ulaan diye bağırarak delilik heyecayanları göstermekte kendilerinin Napolyon, Sezar olduğunu idida etmektedirler. Yine bu tür hastalığa en çok emekli, dul ve yetimlerle asgari ücretliler yakalanır. Aldıkları 16 milyon lira maaşla bir ayı çıkaran bu insanlar bir süre sonra "ulan ben ne büyük adamım be 16 milyon lirayı bir ay yetiriyorum. 4 boğaz ay sonuna kadar doyuyoruz. Bu iş dört ister bee. En büyük ben. En büyük beeen" diyerek hafiften tuhaflaşırlar.

PARANOYA

Psikolojide "Ölüm korkusu" olarak adlandırılan bu hastalıkta hasta hep öldürülemkten korkar. Hastalığa yakalannlar "Ev sahibine bak. Vicdansız gene kiraya zam istiyor. Bu kadar kirayı verirsek biz aç gebeririz be. B uadam benim hayatıma kastediyor" diye söylenir. Zeytin yağı aldığında "Garanti içinde makine yağı vardır. Zehirleneceğiz bir gün" diye içinden geçirir. Yeni bir inşaata taşınsa. "Bundan kum çimento, demir araklamışlardır. Hiç yolu yok.

Bu bina zaten yamuk duruyor" diye korkuya kapılır.

Sonunda "Bu herifler beni öldürmeden ben birisini geberteyim bari" deyip gözüne kestirdiği bir kişinin gırtlağına sarılır.

100 MİLYON ÖDÜLLÜ

KARİKATÜR ve ÖYKÜ YARIŞMASINDA ÖN ELEMEYİ KAZANAN ESERLER...

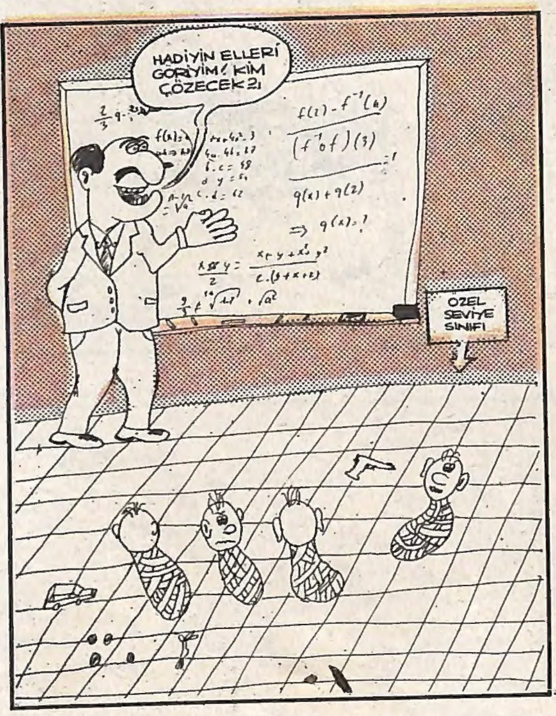

Emre ÖZKAYA/ BURSA

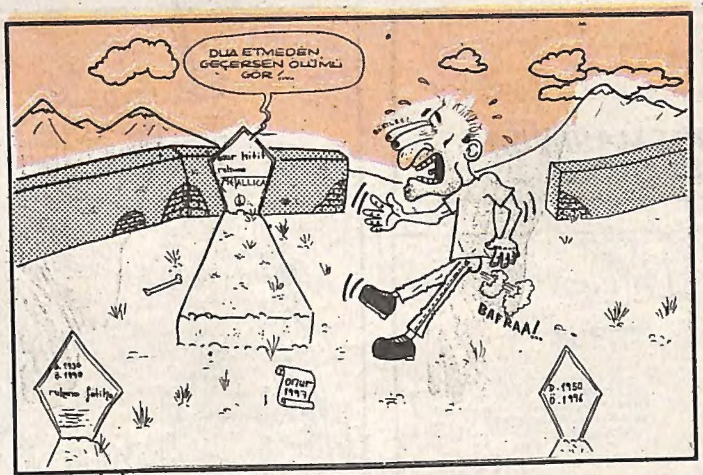

Onur HİTİT/ SAMSUN

Önder VURGUN/ İZMİR

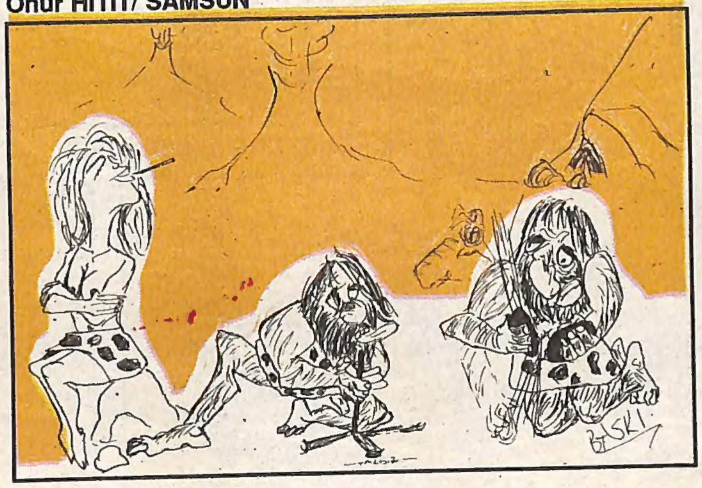

Basri ALKUŞ/ BURSA

ZIPIR'da TATİL YOK!

Evet biliyoruz, okullar kapandı, tatile girdiniz. Ama yan gelip yatmak yok. Şimdi bir sürü boş zamanınız var.

Ben sizin yerinizde olsam, oturup çizmeye başlarım. Bakın, aranızdan bazı arkadaşlarınızı gözüme kestirdim bile.

Onları pek yakında ZIPIR'ın diğer sayfalarında göreceksiniz.

Bu arada, **ZIPIR ÇETESİ**'ne fotoğraflarınız gelmeye başladı, ama umduğumdan az... Neyse, ben haftaya çetenin ilk üyelerini yayınlayım da, kıskanın...

ZIPIR BABA

ÇİÇEĞİ BURNUNDA SON ZIPIR'lar

Adres: ZIPIR Dergisi Alayköşkü Caddesi No: 11 Cağaloğlu- İSTANBUL

Selda KOÇER/ BALIKESİR- Selda, gönderdiğin karikatür ve öykülerini dikkatle inceledim. Mizahı sevdiğin ve bu işe epey zaman ayırdığın belli. Böyle kararlı olman bizi de sevindirdi tabii. Yalnız bu karikatüründe balonlar ters olmuş. Adamlar yer değiştirmeli... İkincisi, çizgini resmin etkisinden kurtarman lazım. Şimdi okullar da kapandı, umarım karikatüre daha fazla zaman ayıracaksın, her şey daha iyi olacak...

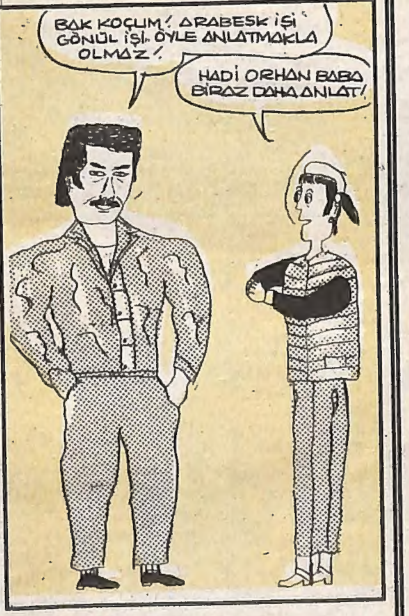

Fatih DİNÇ/ ANKARA- Fatih, bu karikatürünü yarışmaya mı gönderdin bilmiyorum, ama ben Çiçeği Burnunda köşesine daha uygun gördüm. Galiba, yarışmada da bir karikatürün çıkmıştı... Neyse, sadece sana değil, bütün Çiçeği Burnunda Zıpırlara söylüyorum, şu tatilde karikatüre daha fazla zaman ayırıp, çizgilerinizin gelişmesi şart, başka yolu yok!..

Özgür ASLAN/ BURSA- Özgürcüm, sevimli bir çizgin var. Esprin de fena değil. Ama hemen havaya girip işi koyverme... Daha çok çok çok çalışman lazım... Bir kaç karikatür daha gönderirsen, çizgin hakkında bir şeyler söylemeyi düşünüyorum... Anlaştık di mi?

Yunus Emre EREL/ İSTANBUL- Yunus, yavrucum bir çizgin diğerini tutmuyor. Her karikatüründe farklı bir çizgi var... Bazen çok iyi çiziyorsun, bazen seni tanıyamıyorum... Biraz istikrar lütfen... Çizmeye devam, beni şaşırtmanı bekliyorum...

SON ZIPIR CUMA günleri çıkar. 27 HAZİRAN- 4 TEMMUZ 1997 SAYI: 15 YIL: 1
Bir İlbas İleri Basım ve Yayım Endüstrisi A.Ş. ürünüdür...

Telefon: (0212) 514 02 64-65 - 560 07 00
Fax: (0212) 511 11 00
Basıldığı Yer: Basmat Matbaacılık E-5 yan yolu İGS Yanı Avcılar / İSTANBUL
Dağıtım: BİR-YAY Dağıtım A.Ş.

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Tülin MERDAN
Satış ve Dağıtım Müdürü: Cengiz KOCALI
ADRES: Ataköy 9-10 Kısım A7 Blok D. 37 İSTANBUL

Yayın Yönetmeni: Harun KARAKUŞ
Yayın Koordinatörü: Metin KIRIŞGİL
Genel Müdür: Asım AKGÜL
Karikatür Yönetmeni: Ellatun NURİ
Görsel Yönetmen: Ünal AKAN
Teknik Müdür: Akil BAYRAK
Kaligrafi: İsmet KIRDAR

100 MİLYON ÖDÜLLÜ

KARİKATÜR ve ÖYKÜ YARIŞMASINDA ÖN ELEMEYİ KAZANAN ESERLER...

Kaan A. DAĞALTI/ BURSA

Esma ERTÜRK/ BURDUR

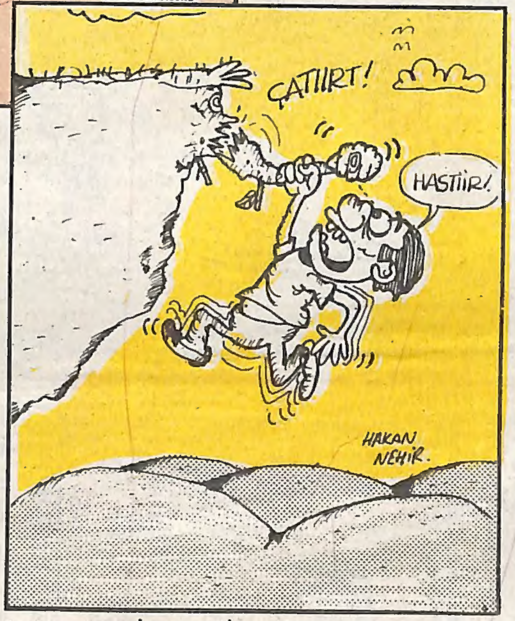

Hakan NEHİR/ GAZİANTEP

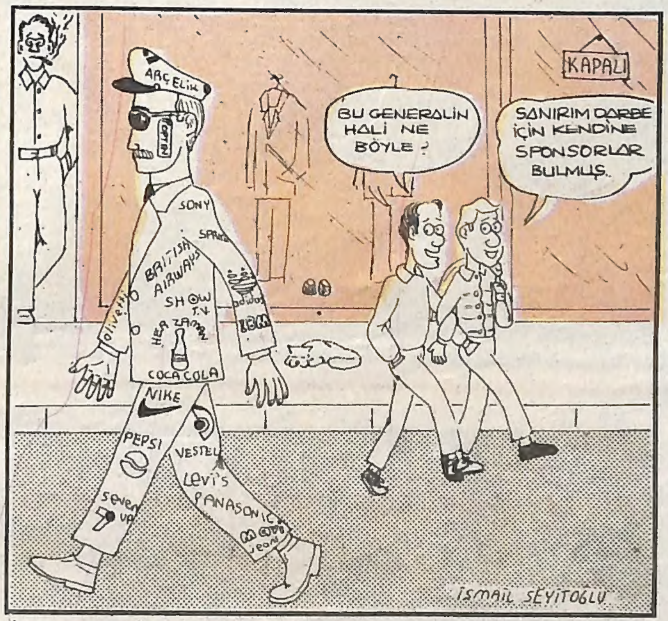

İsmail SEYİTOĞLU/ SAMSUN

ÖYKÜ

KABADAYIMSI

Hieeyyyt ulan! Hieeyyt diyorum ulan. Ben adamın burun kıllarını balıksırtı örerim ulan keserim ulan. İnsanın sesi banyoda ne kadar da gür çıkıyor. Hep böyle bir adam olmak isterdim. Oysa şu halime bak al işte ütülü gömleği giydik kravatı da taktık. Ne oldu?

Kravatı çıkarıp atıyorum gömleğin düğmelerini yarıya kadar açıyorum, ceketi omzuma atıyorum. Kahvenin kapısına bir tekme. Hieeeyyt ulan yakarım ulan. Kahveci Rüstem, bundan sonra buranın haracı benim biline. Gık diyen olursa bilsinki ikinci bir gıkı telaffuz etmek zorunda kalır.

Aman Allah'ım bütün bunları ben mi söylüyorum. Ürperdim, koltuk altı kıllarım diken diken oldu.

Saat 8 olmuş geç kaldım.

-Evladım birşeyler yeseydin.

-Geç kaldım anne geç...

İşe gitmek için ne zaman otobüse binsem kendimi esir kampına götürülen bir esir gibi hissederim. Bunaldım kıpırdayacak yer yok.

-Evladım üstüme üstüme yüklenme bak kucağımda çocuk var.

Şeytan diyor çıkar şu kravatı kimseye çaktırmadan aç gömleğin düğmelerini yarıya kadar düşür ceketi omzuna hieeyyt ulan açılın ulan şofför durdur ulan otobüsü aç ulan kapıları inin ulan aşağı.

Gık diyeni gıkarım. Herkes indi mi şofför çek ulan manzaralı bir yere şöyle.

Bakın Güven bey geç kalmayı alışkanlık haline getirmeden önce sizi uyarmak istiyorum. ütfen bu olay tekrarlanmasın.

Şu müesseseye yıllarımızı verdik işimizin orospusu olduk ama hala işe bir gün habersiz gelmedik diye sonu ünlem işaretiyle biten cümleler işitiyoruz. Şeytan diyor patronu ince ince doğra orta ateşte pembeleşinceye kadar kavur sonra kaldır çöpe at.

-Tabii efendim.

Bir daha olmaz efendim.

Yakışmıyor size.

Üzgünüm efendim. Özür dilerim efendim. Kusurabakmayın efendim. Tabii efendim. Hieeyyt ulan hieeyt diyorum ulan hiiieeyyyt.

Bülent SEZGİN/ ANKARA

Mehmet ACUR/ MALATYA

YARIŞMA ÖDÜLÜMÜZ TAM 100 MİLYON LİRA

Sevgili ZIPIR'cılar, 100 milyon ödüllü yarışmamız tam gaz devam ediyor. Aman, karikatürlerinizi kurşun kalem! haliyle göndermeyin. Öyküler upuzun olmasın.

İŞTE ÖDÜLLER:

KARİKATÜR		ÖYKÜ	
1'inci:	25 Milyon TL	1'inci:	25 Milyon TL
2'inci:	15 Milyon TL	2'inci:	15 Milyon TL
3'üncü:	10 Milyon TL	3'üncü:	10 Milyon TL

100 MİLYON ÖDÜLLÜ YARIŞMA KATILMA FORMU

Adı, Soyadı:....................

Katıldığı Dal:....................

Okulu veya Mesleği:....................

Yaşı:....................

Adresi:....................

....

Tel:....................

Gönderme Adresi: ZIPIR Dergisi: Karikatür ve Öykü Yarışması P.K: 42 Sirkeci/ İstanbul

Devamı arka sayfada